U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Kaniové a soudců JUDr. Marie Žiškové a JUDr. Zdeňka Kühna v právní věci žalobce: **Ing. P. K.**, proti žalovanému: **Krajský úřad Jihomoravského kraje**, se sídlem Žerotínovo nám. 3/5, Brno, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 26. 4. 2010, č. j. JMK 57657/2010, za účasti osoby zúčastněné na řízení: **M. B.**, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 28. 8. 2012, č. j. 29 A 67/2010 – 39,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Rozsudkem ze dne 28. 8. 2012, č. j. 29 A 67/2010 – 39, Krajský soud v Brně (dále jen „krajský soud“) zamítl žalobu proti v záhlaví popsanému rozhodnutí žalovaného. Rozsudek krajského soudu byl žalobci doručen dne 8. 10. 2012.

Dne 24. 10. 2012 podal žalobce (dále též „stěžovatel“) proti citovanému rozsudku osobně na podatelně krajského soudu i Nejvyššího správního soudu kasační stížnost.

Nejvyšší správní soud nemohl o kasační stížnosti věcně jednat a odmítl ji jako opožděnou.

Podle § 106 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“) musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti přitom nelze prominout.

Nestanoví-li soudní řád správní jinak, užijí se pro způsob doručování obdobně předpisy platné pro doručování v občanském soudním řízení (§ 42 odst. 5 s. ř. s.). Nezastihl-li doručující orgán adresáta písemnosti doručované do vlastních rukou, písemnost podle § 49 odst. 2 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád (dále jen „o. s. ř.“) uloží a adresátu zanechá vhodným způsobem písemnou výzvu, aby si písemnost vyzvedl. Nevyzvedne-li si adresát písemnost ve lhůtě 10 dnů ode dne, kdy byla připravena k vyzvednutí, považuje se písemnost posledním dnem této lhůty za doručenou, i když se adresát o uložení nedozvěděl. Doručující orgán po marném uplynutí této lhůty vhodí

písemnost do domovní nebo jiné adresátem užívané schránky, ledaže soud i bez návrhu vyloučí vhození písemnosti do schránky (§ 49 odst. 4 o. s. ř.).

Podle § 42 s. ř. s. doručuje soud písemnosti do datové schránky, není-li možné doručit písemnost tímto způsobem, doručuje ji soud soudním doručovatelem, prostřednictvím držitele poštovní licence, popřípadě zvláštní poštovní licence nebo prostřednictvím veřejné datové sítě. V posuzovaném případě nebyla nalezena datová schránka stěžovatele (srov. výpis o provedení kontroly datové schránky na č. l. 43 soudního spisu), proto byl napadený rozsudek stěžovateli doručován do vlastních rukou prostřednictvím provozovatele poštovních služeb. Z doručenky založené na č. l. 41 soudního spisu je zřejmé, že stěžovatel při doručování předmětně zásilky nebyl zastižen. Zásilka proto byla uložena a připravena k vyzvednutí dne 27. 9. 2012. Současně byla stěžovateli zanechána výzva k vyzvednutí písemnosti. Stěžovatel si však písemnost ve stanovené desetidenní lhůtě nevyzvedl.

Podle § 40 odst. 1 s. ř. s. lhůta stanovená tímto zákonem, výzvou nebo rozhodnutím soudu počíná běžet počátkem dne následujícího poté, kdy došlo ke skutečnosti určující její počátek. To neplatí o lhůtách stanovených podle hodin. Desetidenní lhůta pro vyzvednutí písemnosti tedy počala běžet dne 28. 9. 2012 (pátek) a skončila dne 7. 10. 2012 (neděle). Podle § 40 odst. 3 s. ř. s. připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. To neplatí o lhůtách stanovených podle hodin. V daném případě bylo nejbližším následujícím pracovním dnem pondělí 8. 10. 2012.

Protože náhradní doručení nebylo vyloučeno (§ 49 odst. 5 o. s. ř.) a ani nebylo rozhodnuto o neúčinnosti doručení (§ 50d o. s. ř.), je dle § 49 odst. 4 o. s. ř. a § 40 odst. 1 s. ř. s. ve spojení s § 40 odst. 3 s. ř. s. dnem doručení napadeného rozsudku pondělí 8. 10. 2012.

Následujícího dne, tedy v úterý 9. 10. 2012, začala běžet dvoutýdenní lhůta k podání kasační stížnosti, která uplynula v pondělí 22. 10. 2012, tedy v den, který se svým označením shoduje s dnem, který určil počátek lhůty (§ 40 odst. 2 s. ř. s.). Stěžovatel podal kasační stížnost osobně na podatelně krajského i Nejvyššího správního soudu dne 24. 10. 2012, tedy dva dny po uplynutí dvoutýdenní lhůty pro podání kasační stížnosti.

Z uvedeného důvodu Nejvyšší správní soud kasační stížnost odmítl jako opožděnou za použití § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s.

Pro úplnost Nejvyšší správní soud dodává, že nebyl uhrazen soudní poplatek za podanou kasační stížnost a že stěžovatel s touto kasační stížností spojil žádost o ustanovení zástupce. Nejvyšší správní soud však o této žádosti stěžovatele nerozhodoval a ani jej nevyzýval k úhradě soudního poplatku. Má totiž zato, že za situace, kdy je kasační stížnost zjevně opožděná a nelze ji proto meritorně projednat, by trvání na rozhodnutí o žádosti o ustanovení zástupce a uhrazení soudního poplatku představovalo přepjatý formalismus a odporovalo zásadě hospodárnosti soudního řízení (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 5. 2008, č. j. 7 Afs 34/2008 – 103, či rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 9. 2008, č. j. 5 Ans 6/2008 – 48, publ. pod č. 1741/2009 Sb. NSS).

O náhradě nákladů řízení Nejvyšší správní soud rozhodl v souladu s ustanovením § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle nějž nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 14. listopadu 2012

JUDr. Lenka Kaniová
předsedkyně senátu